

NEW ZEALAND nyt

Nyhedsbrev nr. 2

12. februar 2009

Indhold:

Sydney, Australien

Ankomst til målet, New Zealand

Søndag. d. 8. februar 2009. (Kjesten)

Vi var tidligt "oppe" denne søndag - ingen af os fik ret meget søvn på den ca. 9½ timers lange flyvetur til Sydney, men efter morgenmaden følte vi os da egentlig friske til en ny dags oplevelser. Efter landing ca. kvart i seks, var vi imponerende hurtigt gennem told og afhentning af bagage. En shuttle-bus kørte os lige til døren til vort nye hotel for de næste 3 nætter. Da vi ikke kunne få værelset ved vores ankomst allerede kl. 8., kunne bagagen opbevares i en meget varm kælder. I den tidlige søndags morgenstund bevægede vi os ned mod havnen gennem Hyde Park og botanisk have og kunne glæde os over både planter og fugle af anderledes art end derhjemme.

Det store højdepunkt i dag var for Flemming og jeg at se Utzons Operabygning. Bent og Merete havde set den for 3 år siden, og de glædede sig såmænd til gensynet. Vejret var forrygende godt, og med den klare blå himmel som baggrund tog vi mange gode billeder af den spændende lyse bygning. Efter en ventetid på kun en halv time kunne vi komme med på en guidet rundvisning. Ventetiden brugte vi til en kop kaffe/te, da vi nok kunne mærke den manglende søvn. Det ER en imponerende bygning, og rundvisningen inkluderede selvfølgelig også historien om, hvordan Utzon røg uklar med den australske regering, og om hvordan parterne forsonedes lige inden Utzons død i november 2008. Australierne er helt klart meget stolte over operabygningen, som for øvrigt bruges til mange forskellige musik- og teaterforestillinger. Udover operasalen er der én stor smuk koncertsal, som i sin udformning minder en del om DR's nye koncertsal samt 5 andre mindre sale. Hele huset bruges flittigt.

Billeder af os fra operaen. kan ses på: www.sydneyoperahouse.com.au Kodeord for at se billederne: SYOH902081107512

I det hyggelige havnemiljø spiste vi frokost, mens vi kunne lytte til en gruppe aboriginere, der spillede deres egen traditionelle musik. Som en lille støtte til dette mindretal købte jeg en CD til 10 australske dollars. Bent og Merete havde tidligere købt, og der VAR musik på deres CD!!

Tilbage på hotellet ved halv 3-tiden fik vi fat i vores bagage, men så startede der ellers en masse "sjov" med nøglekort og elevatorsikkerhed. Man kan kun bruge elevatoren, når man samtidig anvender nøglekortet - og så kun til den etage, hvor man bor. Lidt upraktisk, når det for det første viste sig, at Bents og Meretes kort ikke virkede, og for det andet når vi nu bor på 2 forskellige etager. Det første problem blev løst via receptionen. Nr. 2 problem klarede vi ved at udveksle nr. 2 kort til hvert værelse for fri bevægelighed.

Efter lidt udpakning blev der hvilet til kl. 5, hvor vi besluttede os for at besøge én af de få ægte kinesiske haver uden for Kina. Den var allerede lukket, men kinesisk blev det alligevel. Vi spiste tidlig mad i Chinatown. Ved 20-tiden kiggede vi billeder for 2 dage, og der blev lavet regnskabsmæssig udredning for de sidste dages mange penge-transaktioner, hvor vi havde betalt for hinanden på kryds og tværs. Før 22 blev der vist ro i de to små danske hjem på Cambridge Hotel i Sydney. Det mangler lige at blive nævnt, at Bent i dag blev fotograferet af 3 danskere på Bent Street!

Gennem både Hyde Park og botanisk have blev vi forfulgt af kraftige lyde fra cikader. Mange ting i Australien er større end i Europa. Her må vi sige, at cikadernes lyd var højere end vi tidligere har hørt andre steder.

Mandag den 9. februar. (Merete)

Vi startede dagen med at prøve hotellets fine morgenmad. Den kunne dog ikke helt måle sig med det overdådige morgenbord i Bangkok. Herefter havde vi travlt for at nå minibussen fra Activity Tours til Blue Mountains, hvor vi var 19 personer. Efter chaufføren

havde præsenteret sig, blev det vores tur til at sidde med front mod alle deltagere og præsentere os selv, og det kom der nogle vældig morsomme historier ud af. Der var både amerikanere, franskmænd og andre danskere med på turen. I turen var inkluderet et besøg i Featherdale wildlife Park, en dyrepark, hvor mange af deres 2000 australske dyr gik frit, og det kan man da kalde velfærd for dyrene.

Vi gik rundt blandt kænguruer og små emuer, som vi kunne nusse, da der pludselig blev smækket med en låge, og så før alle kænguruer hen til deres tilholdssted, men kort efter var de klar til at blive nusset og fodret igen. Det var også muligt at blive fotograferet sammen med koalabjørnene, så det skulle også prøves. Når koalaerne var trætte af at blive fotograferet, blev de sat tilbage i deres træ for at sove videre. Vi kom åbenbart midt i deres formiddagslur, for vi oplevede en lille utilfreds fyr, der udstødte nogle utrolig høje lyde, mens den gik rundt for at finde det helt rigtige træ at sove videre i. Efter at have set

både fugle, krokodille og tasmansk pungdjævel gik turen videre mod Blue Mountains. Vi travede en tur på en rigtig hyggelig regnskovs sti i Leura dalen, hvor der var små vandfald, store bregner og sjovt mos på grenene.

Vi skulle have set et bjergparti, kaldet "de 3 søstre". En aboriginal historie går ud på, at en far tryller sine 3 døtre om til klipper, da de vil giftes med 3 aboriginals fra en anden stamme. Uheldet er ude, og faderen kan ikke trylle dem tilbage igen. Desværre for os var de i dag tryllet helt væk i tågedis. Efter en bid frokost kørte vi forbi de smukke bjergformationer i Katoomba, og Jamesson dalen med små traveture ind imellem.

Three Sisters (arkivfoto 2006)

På et udsigtspunkt mod "de 3 søstre", var der en aboriginal, der underholdt turisterne med at spille på deres specielle instrument samt blive fotograferet sammen med turisterne. Derefter gik turen videre til Olympiade byen, en flot oplevelse. Næste stop var ved Olympiade byens kajområde. Her var det tid for en kop kaffe/the, mens de, der havde lyst, kunne prøve at kaste med boomerang, inden vi skulle med færgen til Sydney. Det var

en meget flot sejltur, hvor vi sejlede under den imponerende Harbour Bridge (der var ingen bungy jump fra broen i år), og vi oplevede det smukke og imponerende Operahus fra søsiden. Vel ankommet til Cirkular Quai, gik vi en tur op i The Rocks for at se, om vores hotel fra 2006 lå der endnu, hvilket det gjorde omgivet af aboriginale forretninger. Derefter ville vi finde gennem de gamle gader hen til Harbour Bridge for at gå en tur på den. Vi gik kun halvvejs over broen, (håber på solskin i morgen), og vi blev næsten helt overvældet af alle de motionister, som benyttede broen (mange løb med rygsæk). Sulten var begyndt at melde sig, så vi begyndte at kigge efter en god restaurant på havnefronten. Jeg havde fra Inga og Dan hørt, at der ved skumringstid skulle komme rigtig mange flyvende ræve (store flagermus) ind over havneområdet. Vi så mange, men desværre er de ikke så lette at fotografere i mørke. Tjeneren fortalte, at de store flagermus bor i træerne i Botanisk have. Det må vi have undersøgt nærmere i morgen. Da vi efter at have nydt vores pizza, et par øl/sodavand gik hjem gennem Hyde Park, så vi rigtig mange flyvende ræve, som var ude at finde sig lidt natmad. Jeg tror også, at Flemming så et par possummer i parken. Vel hjemme igen nød vi en kop kaffe/the hos os, mens Bent viste dagens billeder.

Tirsdag den 10. februar. (Kjesten)

Vi så lidt nyheder inden sengetid mandag aften, og de var især præget af de voldsomme skovbrande i det sydlige Australien med mange døde. Skrækkeligt. Mange var brændt op i biler, mens de forsøgte at flygte fra den uhyre voldsomme brand. - Vi kunne konstatere, at vejret ikke ville blive varmt i Sydney tirsdag. Og ganske rigtigt, vi fik regn en stor del af dagen. Hotellets gæster blev ellers vækket på en utraditionel måde med brandalarm ca. kvart i otte. Flemming var lige gået på badeværelset, han måtte skynde sig at tørre sig, og komme i tøj - så vi kunne komme ned. Det nåede vi dog ikke før afblæsning. Bent og Merete var færdigpåkledte og nåede ned næsten samtidig med 2 brandbiler.

Imponerende reaktion! Det var ikke nemt at få en plads til morgenmaden den dag, alle var jo på stikkerne. Da vejret jo var ret trøst, fik vi gjort nyhedsbrev 1 fra Bangkok klar til afsendelse. Vi havde købt en times trådløs internet, så vi også samtidig kunne kigge på vores web-mail.

Ud og se lidt mere af Sydney skulle vi dog. Først omkring St Mary Cathedral tæt på Hyde Park (den første kirke på turen). Næste punkt på dagens program blev det maritime museum, men meget passende til vores måde at holde ferie på - så skal der være plads til spontanitet. I George Street kom vi forbi en meget smuk og stor bygning. Queen Victoria Building, hvor der var et spændende ur. - Tilbage på sporet kom vi nogenlunde tørre til museet, hvor der var en interessant særudstilling om de forskellige teorier bag aboriginalernes herkomst.

Efter frokost måtte vi en tur rundt i 1. etages højde i Monorailen, ikke for at komme et bestemt sted, blot for oplevelsen. Vi tog lidt mere end en tur rundt for at komme til den Kinesiske have, som vi jo havde forsøgt os med den første dag. Det er et fint lille haveanlæg med imponerende stene og en ægte jadevogn! Desværre blev vejret rigtig træls, mens vi var i haven, ja meget fugtigt.

Aftenen før havde vi jo hørt om, at de flyvende ræve skulle opholde sig i Botanisk Have i milliontal i sovende stilling. Dem måtte vi prøve at finde. Det blev dog først ved halv syv-tiden, vi kom dertil, da vi undervejs måtte tanke op med kaffe/te - også med håb om at den styrtende regn ville stilne af. Det regnede heldigvis ikke, da vi fandt de flyvende ræve. En stor oplevelse, for nu var de ved at "stå op" til nattens fouragering, og vi så måske ikke millioner af dem hængende eller flyvende, men i titusindevis var der i haven, og de fløj omkring for at gøre klar til udflyvning. En enkelt kakadue fik forvildet sig ind mellem de mange flyvende ræve. Stakkels den! Men den kom helskindet ud igen. - At se så mange af de specielle flyvende dyr var helt utroligt, og jeg gik vist lidt grassat med at optage video af de flyvende ræve, så vi også kunne huske al den lyd, der var omkring dem.

På vejen hjem til hotellet fandt vi lækker mad i en sushi-restaurant. En af de japanske piger blev meget glad over at høre, vi kom fra Danmark. Hun kunne godt lide Mary - men især prinsen.

Tilbage på hotellet fandt vi en gammel tandbørste frem til vask af vores sko, så vi med god samvittighed kan rejse ud af landet til New Zealand i morgen.

Onsdag den 11. februar. (Bent)

Endelig oprandt dagen. Det virkede underligt, efter en uges intensiv ferie, hvor vi jo blot har været undervejs, stod vi op til den sidste rejsedag mod målet **New Zealand**. Vi havde bestilt en shuttle bus fra hotellet til kl. 7:00, så vi måtte igen tidligt op. Vi havde forberedt pakning aftenen før, så kufferterne skulle blot lukkes når de sidste overvejelser om dagens påklædning var afsluttet. Shuttle bussen var allerede fyldt op, da vi kom ud på gaden. Chaufføren så lettere opgivende ud, da det gik op for ham at room 800 bestillingen faktisk drejede sig om 4 personer, og endnu værre, - alle havde tasker og kufferter med. Jeg kiggede på hans opgivende ansigt, da han spurgte mig, hvorledes kufferterne skulle kunne være i traileren, og det blev bestemt ikke mindre anstrengt, da jeg svarede, at det var hans problem.

Turen til lufthavnen gik let og smertefrit, Sydney var ikke stået helt op endnu. Efter indcheckning nød vi cafe latte og the. Inden vi gik ombord i New Zealand Airs minibuss, Airbus 320, fik vi lige et glimt af en af luftens nye kæmper, A380 fra Singapore Airlines. A380 er så stort et fly at Jumbojetten ved siden af syntes lille.

Turen over det Tasmanske hav forløb hurtigere, end tidsplanen angav, grundet kraftig medvind. Der var overskyet hele vejen, først da vi kom til Alperne (den lange bjergkæde som ligger på langs af New Zealands sydø, klarede det op. og vi fik udsigt til det sneklædte bjergområde. Merete spejdede ivrigt efter Mount Cook, måske var det lige der. Vi stod af flyet i Christchurch til 16 graders varme og gråvejr. Pas og toldkontrol forløb uden problemer, vi havde på forhånd udfyldt nogle deklARATIONER med angivelse af vores eventuelt medbragte værdier og varer af forskellig slags. Jeg måtte lette ben, og vise mønsteret på fodsålerne, ikke en foranstaltning til sikring mod udskridninger, men for at sikre New Zealands biologiske sikkerhed. Man ønsker ikke at få fremmede bakterier spredt ud i naturen i New Zealand. Flemming mente vist ikke, han kunne undvære sin danske havregryn, og havde været tæt på at betale overvægt. Ved indrejse til NZ var han dog nødt til at bekende kulør, men heldigvis slap han for videre tiltale.

Efter alt dette ringede jeg til TUI campers, udlejningsbureauet hvor vi havde lejet autocamper. Glad og måske lidt lettet blev jeg, da jeg fik besked på at vores camper var klar, og at vi straks ville blive hentet i lufthavnen. Overfor chaufføren bemærkede vi det dårlige vejr, hun fortalte os, at det lige var blevet sådan, dagen før havde der nemlig været 32 grader. En lille times tid senere var vi færdige med underskrivelse af kontakt og detaljeret gennemgang af vognen. Sammen med udlejeren checkede vi vognen af for fejl og mangler, der var flere småskrammer især på hjørner og forrude. Vi tog en flok billeder

af alle skaderne, så vi ved aflevering kan dokumentere, hvorledes køretøjet så ud, da vi fik det udleveret. Vi blev alle ønsket god tur og ferie i New Zealand, hvorefter vi steg ombord i vores nye rullende sommerhus, hvori vi skal tilbringe de næste 4 uger. Efter en ganske kort mental opvarmning (drej til venstre - lille sving, og højredrej - stort sving, kig til højre - så til venstre) satte jeg bilen i gear og trillede ud i Christchurchs begyndende fyraftens trafik.

Vi kørte til Amber Park på Blenheim Road, en hyggelig camperplads som Dan og Inga havde anbefalet os, Vi ville gerne "installeres" rigtigt i camperen, få pakket ud og købt lidt mad, inden vi kommer på farten. Det er spændende, hvorledes vi kommer til at fungere de kommende uger i de snævre rammer, camperen byder os.

Vi lavede mad i camperpladsens fælles køkken, og det blev sent, inden vi spiste. Vi havde stillet urene 2 timer frem ved ankomst til New Zealand, så vi er nu i alt 12 timer før dansk tid. Vi havde ingen fotos til aftenforestillingen, så der blev tid til et slag kort, inden vi gik til køjs.

De kærligste hilsner

Kjesten, Flemming, Merete og Bent